

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.043/2022/8.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Buczkó Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Buczkó Péter ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen – közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. december 3. napján kelt 27.P.21.789/2021/12. számú ítélete ellen az alperes 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (Százötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes, mint megrendelő és a cégl Szolgáltató Kft. (cégl Kft., illetve Vállalkozó) között 2020. május 12. napján „szerződés” tárgyban vállalkozási szerződés jött létre. A szerződésben a felek abban állapodtak meg, hogy a Vállalkozó az ajánlata és a szerződés 2. számú – „Műszaki leírás” címet viselő - melléklete alapján elkészít egy tanulmányt a magyar egészségügy lehetséges értékalapú átalakításáról. A cégl Kft. a vállalt hatástanulmányt 2020. augusztusára készítette el. A hatástanulmányt - mint döntéselőkészítő anyagot - a Kormány felhasználta az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény és annak végrehajtása tárgyában 2020. év végéig meghozott rendeletek megalkotása során.

[2] A felperes a 2021. május 26. napján kelt elektronikus levelében közérdekű adatok megismerése iránti kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben az arra vonatkozó

közérdekű adatok kiadását kérte, hogy az alperesnek az adatkérés időpontjában milyen teljesítés alatt álló, illetve teljesített szerződése volt a céglal, illetve kérte megküldeni a teljesítés alatt álló, illetve teljesített szerződések másolatát és a 2020. augusztusában készült tanulmányt.

[3] Az alperes a 2021. június 14. napján kelt válaszlevelében a felperes adatkiadási kérelmére akként válaszolt, hogy jelenleg nincs szerződéses kapcsolatban a cégl Kft.-vel, és megküldte a korábban létrejött szerződés másolatát azzal, hogy a személyes adatok anonimizálásra, a döntéselőkészítő adatok pedig kitakarássra kerültek. A tanulmány kiadására irányuló kérelmet az alperes elutasította arra hivatkozással, hogy az a Kormány számára készített döntéselőkészítő adatokat tartalmazó irat, ezért megismerésének nincs helye.

[4] A felperes keresetében a cégl Kft. és az alperes között létrejött szerződés személyes adatokon kívüli kitakarássok nélkül történő kiadására, valamint a cégl Kft. által 2020. augusztusában elkészített tanulmány kiadására kérte kötelezni az alperest azzal, hogy utóbbi kérelme elsődlegesen a teljes tanulmány, másodlagosan pedig annak azon részei kiadására irányult, amelyek már nem előkészítő anyagai a Kormány további döntéseinek.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatok, azonban arra hivatkozott, hogy azok további döntések előkészítésére szolgálnak. Hivatkozott az 1455/2021. (VII.13.) Kormányhatározattal elfogadott nemzeti egészséginformatikai stratégiára, amely állítása szerint önmagában is alkalmas annak bizonyítására, hogy további olyan döntések előkészítése van folyamatban, melyeknek a cégl Kft. tanulmánya szükségképpen előkészítő anyaga.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül a e-mail címre megküldve adja ki a felperesnek a személyes adatokon kívüli más kitakarássok nélkül a cégl Kft. és az alperes között „szerződés” tárgyban 2020. május hó 12. napján létrejött szerződést, valamint adja ki az ezen szerződés alapján a cégl Kft. által elkészített tanulmányt. Kötelezte az alperest továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 66.000 forint perköltséget. Határozatát az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 1. §-ára, 3. § (5) bekezdésére, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (6) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6: 58. §-ára, 6:238. §-ára, valamint a 6/2016. (III. 11.) AB határozat 36. és 40. pontjára alapította.

[7] A törvényszék rögzítette, hogy az alperes sem a perben, sem azt megelőzően nem tette vitássá, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatok, amelyeknek az alperes a kezelője. Kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság több elvi élű eseti döntés során értelmezte a közérdekű adatok megismerhetőségére vonatkozó alapjog érvényesülését. A 6/2016. (III.11.) AB határozat 36. és 40. pontjára utalással ismertette, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a nyilvánosságkorlátozási okra való formális hivatkozás a korlátozás tartalmi

indokoltságának kétségtelen bizonyítása nélkül a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alaptalan, és így szükségtelen korlátozásának minősül.

[8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adatkiadási kérelemre adott alperesi válasz formailag nem felel meg a felhívott AB határozatból levezethető követelményeknek, mert az alperes a kérelem megtagadásának indokolásaként csak formálisan, általánosságban hivatkozott a kiadni kért adatok döntéselőkészítő jellegére, ezért a törvényszéknek a perben lefolytatott bizonyítási eljárás bizonyítékai alapján kellett állást foglalnia abban, hogy a kiadni kért adatok döntéselőkészítő anyagnak minősülnek-e, illetve megismerésük akadályozza-e a döntéshozók törvényes, külső befolyástól mentes munkáját.

[9] Az elsőfokú bíróság ismertette az alperes álláspontját, amely a perben az volt, hogy a kiadott szerződés tartalmazza a vállalkozási szerződés teljes jogi tartalmát, így a mellékletek kiadása nem szükséges ahhoz, hogy a felperes a közpénzek elköltésének ellenőrzése végett gyakorolhassa a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó alapjogát. A törvényszék az alperes ezen érvelését azonban nem osztotta. Utalt a vállalkozási szerződésre, amelyben a felek abban állapodtak meg, hogy a cég1 Kft. az ajánlata és a szerződés 2. számú melléklete alapján készíti el a tanulmányt. Ebből arra következtetett, hogy kizárólag a szerződés 1. számú mellékletét képező vállalkozói ajánlat, és a 2. számú melléklet ismeretében állapítható meg a szerződés szükségképpen tartalma, illetve annak tárgya.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az egészségügyet érintő valamennyi kormányzati döntés kiemelt közérdeklődésre számot tartó közügy, melyre tekintettel az ezen döntések alapját képező hatástanulmány olyan közérdekű adatnak minősül, melynek nyilvánossága - más, jogszerű megtagadási ok hiányában - nem tagadható meg.

[11] Megállapította azt is a törvényszék, hogy az alperes a szerződés tárgyára vonatkozó tartalmát csak olyan csekély terjedelemben látható állapotban adta ki a felperes részére, hogy abból a szerződés lényeges tartalma nem állapítható meg.

[12] A felperes által szintén kiadni kért, a cég1 Kft. által 2020 augusztusában készített tanulmány vonatkozásában az elsőfokú bíróság szintén azt állapította meg, hogy az alperes csak általánosságban hivatkozott a kiadni megtagadott adatok döntéselőkészítő jellegére, ezért a perbeli bizonyítékok alapján kellett az elsőfokú bíróságnak értékelnie, hogy a hatástanulmány konkrét, pontosan meghatározott döntések előkészítését szolgálja-e. Ennek érdekében a törvényszék az alperes kérelmére tanút tanút hallgatta ki, aki az igazgatóság (igazgatóság) vezetője. Tekintettel arra, hogy e szerv a központosított egészségügyi igazgatás csúcsszerve, ezért annak vezetőjének szükségképpen ismernie kell az egészségügy átalakítására vonatkozó előkészítés alatt álló döntési folyamatokat a törvényszék álláspontja szerint. A tanúvallomás alapján az elsőfokú bíróság azt látta megállapíthatónak, hogy a jogszabályokban megtestesülő konkrét döntések, melyeknek a hatástanulmány döntéselőkészítő anyaga volt, már megszületettek. A tanulmány általánosságban történő

használatára való hivatkozás pedig nem elégséges indok az adatkiadás megtagadásához, mert a döntéselőkészítő jelleg csak pontosan meghatározott konkrét döntések esetében minősülhet adatkiadás megtagadási oknak. Az alperes konkrét döntésként hivatkozott egyrészt az 1451/2021. (VII. 13.) Kormányhatározattal elfogadott nemzeti egészséginformatikai stratégiára, valamint a zártan benyújtott kormányzati, közigazgatási előkészítés alatt álló, a Kormány által még nem elfogadott döntésekre.

[13] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az előkészítés alatt álló kormányzati döntésekkel összefüggésben nem elég általánosságban hivatkozni a tanulmány döntéselőkészítő anyagként való felhasználására, ezért önmagában az, hogy egy előkészítés alatt álló kormánydöntés közvetve, vagy közvetlenül érinti az egészségügyi és szociális ágazatot, nem alkalmas a tanulmány döntéselőkészítő anyagként történő felhasználásának bizonyítására. Rögzítette a törvényszék, hogy az alperes által hivatkozott és benyújtott, előkészítés alatt álló kormánydöntésekkel összefüggésben csak annyi volt megállapítható, hogy azok az egészségügyet érintik, de semmi konkrétum nem merült fel arra, hogy azokkal összefüggésben a tanulmány döntéselőkészítő anyagként szolgálhatna.

[14] Az elsőfokú bíróság utalt a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.511/2012/5. alatti ítéletében foglaltakra, amelyek álláspontja szerint alkalmasak annak alátámasztására, hogy a tanulmány további döntéseket előkészítő anyagként nem értelmezhető. Ez a megállapítás abból is következik a törvényszék álláspontja szerint, hogy az EMMI-nek, mint az egészségügy ágazati irányítójának szükségképpen tudnia kell mind az ágazatot érintő további döntések előkészítéséről, mind pedig arról, hogy ezekkel összefüggésben a hatástanulmány döntéselőkészítő anyagként felhasználásra kerül. Így amennyiben az EMMI a korábbi perben erre nem hivatkozott, illetve érvelését a bíróság nem fogadta el, úgy abból az is következik az elsőfokú bíróság szerint, hogy a hatástanulmány nem szolgált további döntések előkészítő anyagként. Nem fogadta el a törvényszék az alperes azon általános hivatkozását sem, mely szerint tekintettel arra, hogy az egészségügy komplex ágazat és számos kormányzati szerv foglalkozik az ágazat átfogó átalakításának feladataival, ezért az egészségügy átalakítására vonatkozó tanulmány nyilvánosságra kerülése a teljes kormányzati és államigazgatási folyamatot ellehetetlenítené, hangsúlyozva, hogy az alperes ezen általánosságban tett kijelentését semmivel nem támasztotta alá, így érvelése - különösen a hivatkozott AB határozatban megfogalmazott követelmények alapján - nem foghatott helyt.

[15] Az elsőfokú bíróság mindezen indokok alapján a keresetnek helyt adott és az alperest a kért adatok kiadására kötelezte.

[16] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

[17] Arra hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő. A törvényszék a megállapított tényállás alapján helytelen ténybeli és jogi következtetéseket vont le, a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte és alkalmazta, mérlegelése jogsértő volt, és az indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

[18] Az alperes fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a 6/2016. (III.11) AB határozatban foglaltakat és tévesen alkalmazta azt a jelen perbeli esetre. A határozat alapjául szolgáló esetben az adatkezelő ugyanis a teljes dokumentumot elvonta a nyilvánosság elől annak tartalmától függetlenül, és valóban csak formális, és bizonyíték nélküli hivatkozásokat tett a további döntéseket megalapozó jellegre. Az AB határozat mondanivalójának lényege a fellebbezés szerint az, hogy egy egész dokumentumot annak tartalmától függetlenül teljes egészében nem lehet nyilvánosságkorlátozás alá helyezni, csak akkor, ha a dokumentum tartalmának érdemi vizsgálata alapján megállapítható, hogy ténylegesen olyan közérdekű adatokat foglal magában, amelyek döntéselőkészítő jelleggel bírnak. Ezeknek a kritériumoknak azonban mind a kikért dokumentumok, mind az alperes eljárása megfelel, mivel nem a teljes dokumentum tekintetében korlátozta a megismerési jogot, hanem csak azon részeit tekintetében, amelyek döntéselőkészítő jelleggel bírnak, ezt pedig a perben az ügy sajátosságai által adott lehetőségeknek megfelelően bizonyította is, így nem formális hivatkozás történt a kikért adatok döntéselőkészítő jellegére. Emellett az alperes a perben számos más bizonyítékot terjesztett elő, amelyekkel a fellebbezés álláspontja szerint kellően igazolta, hogy a ki nem adott adatok nem nyilvánosak. A törvényszék azonban az alperesi bizonyítékokat egymástól függetlenül értékelte és elmulasztotta őket egymás viszonylatában vizsgálni.

[19] Hangsúlyozta az alperes a fellebbezésében, hogy papíralapon, zárt borítékban benyújtotta azokat a még el nem fogadott előterjesztéseket, amelyekről a Kormány még nem döntött, így az Infotv. 27. § (5)-(7) bekezdéseinek rendelkezései szerint nem nyilvánosak. Az elsőfokú bíróság azonban az összes okirati bizonyítékot pusztán arra hivatkozással minősítette bizonyításra elégtelennek, hogy azok bár közvetve, vagy közvetlenül érintik az egészségügyi és szociális ágazatot, de önmagukban nem alkalmasak a tanulmány döntéselőkészítő anyagként történő felhasználásának bizonyítására. Ezt a megállapítását azonban a jogi álláspontjának közlésén túl semmivel sem indokolta, így nem tett eleget a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt kötelezettségének. A bizonyítékokat és tényeket továbbá az elsőfokú bíróság elmulasztotta egymás összefüggésében értékelni, így mérlegelése megalapozatlan volt és téves eredményre vezetett. Emellett nem egy tényleges tartalmi vizsgálat alapján vonta le azt a következtetést, hogy a tanulmány egésze nem eshet nyilvánosságkorlátozás alá.

[20] Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a becsatolt előterjesztések, illetve a tanúvallomás együttesen bizonyítják, hogy jelenleg is több olyan anyag áll egyeztetés, illetve koordináció alatt, amelyek kapcsán a kikért tanulmány döntéselőkészítő jelleggel bír. Amennyiben akár az adatkérésre adott válaszában, akár a per során az alperes vagy a tanú ennél konkrétabban megnevezte volna a további döntéseket, úgy ezzel már a döntések megalapozását szolgáló adatok - a tanulmány egyes részeit, illetve megállapításait is - ismertté váltak volna a felperes számára, amire az Infotv. 27. § (5) bekezdése nem ad lehetőséget.

tanul tanúvallomása is egyértelműen alátámasztotta, hogy jelenleg is több olyan anyag áll egyeztetés alatt, amelyek kapcsán a kikért tanulmány döntéselőkészítő jelleggel bírhat.

[21] Az alperes a fellebbezésében utalt a NAIH állásfoglalásaira, amelyekben a hatóság hangsúlyozza, hogy az egyes dokumentumok vonatkozásában nem az úgynevezett iratelv, hanem az adatelv érvényesül, ami azt jelenti, hogy egy-egy dokumentumon belül lehetnek személyes adatok, minősített adatok, ismeretek, üzleti titkok, illetve döntéselőkészítő adatok, amelyek vonatkozásában az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján a másolaton a meg nem ismerhető adatokat felismerhetetlenné kell tenni.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[23] A fellebbezés alapos.

[24] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban a Fővárosi Ítéltábla eltérő döntésre jutott a másodfokú eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként.

[25] A felperes keresetében a cég1 Kft. és az alperes között „szerződés” tárgyban 2020. május 12. napján létrejött szerződés személyes adatokon kívül más kitakarások nélkül történő kiadására, valamint a szerződés alapján a cég1 Kft. által 2020. augusztusában elkészített tanulmány kiadására kérte kötelezni az alperest.

[26] Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kiadni kért adatok tekintetében azok döntéselőkészítő jellegére hivatkozott a közlés megtagadása jogszerűsége körében.

[27] Az Infotv. 27. § (5) bekezdése értelmében közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. Az Infotv. 27. § (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

[28] Az ítéltábla tájékoztatta a felek képviselőit, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő anyagi jogi álláspontjának a következményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által elvégzett anyagi jogi pervezetés nem volt megfelelő. Az alperes védekezésében felhozott megtagadási okra történő alperesi hivatkozás ugyanis az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettséggel is jár, ennek ellenére az alperes nem teljesen támasztotta alá a védekezését, azaz nem csatolta zártan a tanulmányt. Az alperes perfelvételi nyilatkozata nem terjedt ki erre a bizonyításra, az elsőfokú bíróság pedig nem tett eleget a Pp. 237. § (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségének. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság észlelte a szabálysértést, azt a felek tudomására hozta a 4-I. számú végzésével. Mivel a Pp. 370. § (4) bekezdése értelmében a fellebbező alperes kérelmére van lehetőség arra, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelő anyagi pervezetését a másodfokú bíróságfigyelembe vegye, ezért felhívta az ítéltábla az alperest azon nyilatkozatának megtételére, hogy kéri-e a nem megfelelő anyagi pervezetés figyelembevételét. Felhívta egyúttal, hogy amennyiben kéri, úgy védekezése alátámasztásához csatolja a tanulmányt, annak zárt kezelését kérve. Az alperes a felhívásra akként nyilatkozott, hogy kéri a nem megfelelő anyagi pervezetés figyelembe vételét, és a tanulmányt papír alapon, zárt kezelés mellett benyújtotta.

[29] Az alperes által az elsőfokú eljárásban zártan csatolt, a Kormány részére készített előterjesztés, valamint a másodfokú eljárásban zártan csatolt cég1 Kft. által készített tanulmány megtekintése, és azok együttes értékelése után a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes alappal tagadta meg azok kiadását. A tanulmány az egészségügy átalakítására vonatkozó javaslatcsomagot tartalmazza, az átalakítási program megvalósítását három fázisban javasolta és dolgozta ki, amelyek egymással szoros összefüggésben állnak. A tanulmányból megállapítható, hogy jelenleg még az átalakítási program második fázisa sem fejeződött be, míg az átalakítási program harmadik szakasza meg sem kezdődött.

[30] A másodfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy az előterjesztések és a tanulmány is azt igazolják, hogy a tanulmány alapján folyamatosan központi irányítási feladatok végrehajtására kerül sor. Az ítéltábla mindezek alapján úgy értékelte, hogy az alperes megfelelően igazolta, hogy további olyan döntések előkészítése van folyamatban, amelyeknek a cég1 Kft. által készített tanulmány szükségképpen előkészítő anyaga. Ebből következően nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely szerint a jogszabályokban megtestesülő konkrét döntések, melyeknek a hatástanulmány döntéselőkészítő anyaga volt, már megszülettek.

[31] Az ítéltábla tehát – a fentiek szerint eleget téve a 6/2016. (III. 11.) AB határozatban megfogalmazott kritériumoknak – a tanulmány tartalmi vizsgálatát követően vont le azt a következtetést, hogy a teljes tanulmány az alperes által konkrétan megjelölt döntések megalapozására szolgáló adat a feladatok összefüggésére tekintettel, ezért a tanulmány kiadására irányuló kereseti kérelmet elutasította.

[32] A másodfokú bíróság nem látta teljesíthetőnek a felperes azon kereseti kérelmét sem, amely azon adatok kiadására irányult, amelyek már nem előkészítő anyagai további döntéseknek. Az ítéltábla e tekintetben azt hangsúlyozza, hogy bár az átalakítási program három fázisából az egyik már megvalósult, azonban a tanulmány egymással összefüggő elemeket tartalmaz az átalakításra. A bonyolult összefüggések miatt a tanulmány nem bontható meg, mert bár a tanulmány alapján egyes döntések már meghozatalra kerültek, ugyanazon adatok egyben további jövőbeli döntések megalapozását is szolgálják, ahogy ezt az alperes az elsőfokú eljárásban zártan csatolt, a Kormány részére készített előterjesztéssel, és a másodfokú eljárásban zártan csatolt cég1 Kft. által készített tanulmánnyal megfelelően bizonyította.

[33] A tanulmányból az is következik, hogy a szerződés 1. és 2. számú melléklete sem ismerhető meg, mivel azok címük szerint a vállalkozó ajánlatát, a feladat áttekintését, a projekt tárgyát és megközelítést, a projektfolyamat és ütemezését, valamint a műszaki leírást tartalmazzák – ami a hatástanulmány ismerete alapján szintén döntés előkészítő adatnak minősül.

[34] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság adatkiadási kérelemnek helyt adó ítélete téves és megalapozatlan volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

[35] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, a másodfokú eljárásban teljes egészében pernyertes lett. A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes másodfokú perköltségének viselésére, amelyet a fellebbezéshez mellékelt költségjegyzék nyomtatványon szereplő, felszámítani kívánt költségtől eltérően az elsőfokú eljárásban 100.000 forint + áfa összegben, a másodfokú eljárásban 50.000 forint + áfa összegben, mindösszesen 150.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltségben állapította meg. A fellebbezéshez mellékelt költségjegyzék nyomtatványon az alperes ügyvédi munkadíjként az elsőfokú eljárásban 329.000 forint + áfa összegben, a másodfokú eljárásban 224.000 forint + áfa összegben kérte felszámítani, 28.000 forint óradíjjal. Az ítéltábla ezen összeget az elvégzett tevékenységhez képest eltúlzottnak találta, ezért azt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerinti összegre mérsékelte, mert álláspontja szerint ez áll arányban a tényleges jogi képviselői tevékenységgel.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2022. május 12.

Dr. Lesényei Terézia s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita
bíró